

דברי

הכפר

ברית סיני

החידוש שבחוקת ברית-סיני לא היה בתכנה. משפטית היו ברובם עתיקים ומקובלים. החידוש היה בעצם המתן. בפעם הראשונה ניתן המוסר כגילויי נבואי, כביטוי לרצונו המוסרי העליון של האל. לא תורת חכמים ולא פקודת מושלים, כמו בעולם האיללי, אלא דבר נביא-שליח לשבטי מאמינים. לא חכמת אנוש וכוחו, אבל גם לא חכמת אל המגלה חוקים לאדם עם שאר דברי מדע וכשרון מעשה. החוקה היתה מצות האל, רצונו המוחלט. האידיאה נסתמלה באגדה, שאין דוגמתה בעולם, על התגלות האל לכל העם. לא חוזה ולא כהן ולא חכם אלא האדם שמע מצוה מפי האל. בזה הוצא המוסר מתחום החכמה והועבר לתחום הנבואה-דהיינו, לתחום המצוה האלוהית המוחלטת. כך ניתק המוסר משרשו האיללי.

אידיאה זו עצה מסומלת גם באופי הלאומי של חוקת ברית-סיני. חוקי ברית-סיני, וכן חוקי התורה בכלל, בתובים לאומה, והאומה כולה אחראית להם. החובה לקיים אותם נובעת מן הברית הלאומית הזאת. זוהי תפיסת המקרא כולו. אולם אין לחשוב, שחוקה זו היא ביטוי להרגשה מוסרית פרימיטיבית המעורה ברגש של שיתוף שבטי או לאומי ראשוני ושרק בזמן מאוחר נולד בישראל המוסר האישי, כפי שהובע בספרות החכמה המקראית (משלי וכו'). כי בעולם התרבותי, שבו חיו שבטי ישראל, התרוממה ההכרה המשפטית-המוסרית זה כבר מעל לדרגה זו של מוסר חברתי פרימיטיבי. המשפט והמוסר של בבל ושל מצרים הם על לאומיים ואישיים. ברית-סיני מעמידה, לעומת זה, את המוסר על יסוד לאומי, אמנם, החובה המוסרית כשהיא לעצמה מוצאה מימי בראשית, ומוטלת היא מאז על כל אדם, אולם על חובה קדומה זו מוסיפה ברית-סיני חובה חדשה-לאומית. בברית-סיני נעשה עם ישראל כולו אחראי לקיום המצוה המוסרית. אין המוסר עוד "חכמה" תועלתית-אישית. החברה הישראלית כולה אחראית לו. זהו שיא הדרישה המוחלטת.

יחזקאל קויפמן

— זה אכפת לי —

בשנת 1950 עבדו ועמלו כדי לבנות את אמצעי הייצור הראשונים
בנקודה החדשה ששמה עוד לא נקבע בוודאות. בלי חשבון של שעות
עבודה ובלי לשים לב לגשמים האחרונים של אותה עונה עבדו מספר
חברים כדי להשלים את הקמת הלול הראשון שהוא כמו ענפים אחרים
היה מיועד להבטיח את קיומנו הכלכלי. בנו אותו מעצים ופחים ואת
הרצפה מטפחות עץ. והנה, אחרי שנים שאותו לול לא כל כך הבטיח את
קיומנו הכלכלי — עלה באש.

אך לא כולו נשרף. חלק ממבנהו ניצל וכמעט כל חלקי רצפתו
ניצלו והוערמו אחר כך בערמות מסודרות בשטח. שם היו מונחים למשך
תקופה הקרובה לשנה, מבלי שמישהו שם את דעתו על האוצר הסמון בהם.
זה לקח זמן מה עד שאחד הגנבים החובכים שלנו השכיל והעז לטול
כמה רצפות כאלה למשתלתו פן ישקעו הוא וגדוליו בבוץ. פתאם נתגלה
הדבר בצבור. חוג רחב של חברים הרהר והגה איזה שמוש אפשר למצוא
לדברים מאוסים אלה. הרי מצורתם גמישותם וחוסר משקלם מתבקש פשוט
לעשות משהו. כך קם לנו דור של ארכיטקטים ואינג'ינרים שלא לדבר
על פסלים אבסטרקטיים וכדומה. חממה ומלוגה, סוכות וסככות למיניהן
נוספו לנופנו.

כסימנ? היוזמה של חברינו וגם של ילדינו הופיעו מבנים שונים
ומשובים בכל פינות הקיבוץ, לעיתים ליופי ולעיתים לדאבוננו
לכיעור. כתוספת לבתי החברים, כשזה משמש לאופניים או לכלי הגינה,
למספס פרחוני או למרפסת, כושר ההמצאה והדמיון עומדים לנו בטוב,
כדאי לחברים שישמרו גם על טוב טעם במבניהם אלה ואז נראה ונדאג
לכך שלא יהיה פסול ופגם ביוזמה זו. להיפך, ננצל את רצפות
הטפחות האלה ויהיה ביצול זה יעיל ומבורך, ואף יימן סיפוק לבעלי
ההמצאות — כן יישר כוחם!

טומי

רמי נישואין

* 27.5 - יוסי וסילביה ליפא

לברוס

בסיימך את הסירונות,

ולך ולבתי

לבשואיכם המתקרבים

מזל טוב!

רמי הולדת

25.5 - אלף דוברינר

27.5 - גביאלה פוטש

28.5 - אסף מסר

- מרים ברזל

- אורן קולינס

- ששון מרקוסון

- צביה פוטש

29.5 - גב' נורטון

- יגאל בן-חיים

30.5 - רימון סולומון

- בתיה ריינס

- רמי גולן

- רובית ביימרק

בשבוע שעבר ביום ה' התקיים, לראשונה, יום ספורט של כל בית הספר בכפר הנשיא. התחרויות בערכו על מגרש הכדורגל ובמשכו מ-0900 בבוקר עד 12.30 והסתיים בטרם קויימו כל התחרויות שהיו בתכנון.

הארגון הכללי שהיה בידי דורים היה למופת והאווירה הכללית הייתה טובה בדרך כלל. כל ילדי ביה"ס התחלקו ל-4 קבוצות כשבכל אחת מהן ילדים מכל הכתות. ביכר היה שכל אחד ואחד מילדי כל קבוצה תרם להשגת קבוצתו, ילדי חרמון עודדו את ילדי סנונית ולהיפך.

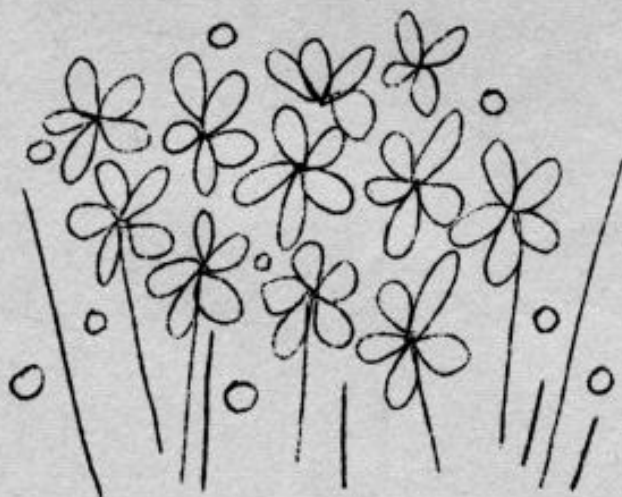
המקצועות שבהם התקיימו התחרויות היו: ריצה 50 מ' ו-60 מ', זריקת דיסקוס וזריקת כדור תלי (לדורר וסנונית) קפיצה לגובה, הליכה מהירה (שהפכה להיות "ריצה איטית") ריצת שקים מרוץ "מריצות" מרוץ עם תפוז "א בכף ותחרות דילוג על חבל.

בסיכום הנקודות זכתה הקבוצה הצהובה ב-87 נקודות הקבוצה הירוקה ב-65½ נקודות, הכחולה - 61 נקודות והאדומה - 53½ נקודות. ואלה ההישגים האישיים של בעלי המקומות הראשונים.

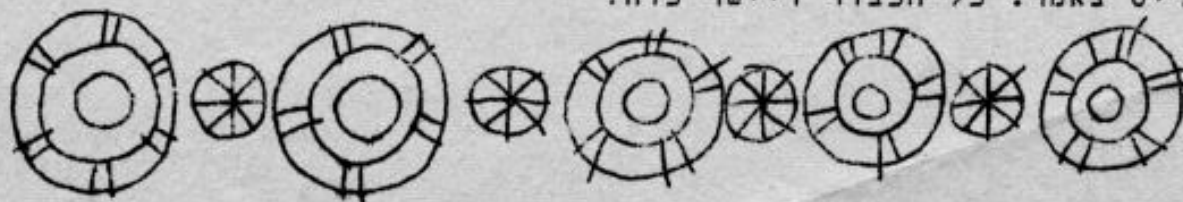
<u>ריצה 60 מ'</u>		<u>דיסקוס</u>	
- דנה	10.8 ש'	מרים -	15 מ'
- אביבה	10.4 ש'	ירון -	16.10 מ'
- גדעון	10.0 ש'	ציונה -	16.20 מ'
		ציון -	20.70 מ'

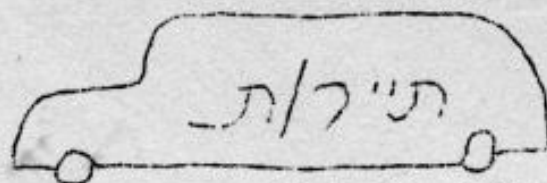
<u>ת ל י</u>	
- דינה ל.	18.80 מ'
- אורן	19.80 מ'
- אביבה	21.00 מ'
- ציון	27.00 מ'

<u>קפיצה לגובה</u>	
נועם	70 ס"מ
רפי פ.	90 "
אביבה	1.07 ס"מ
ציון	1.27 ס"מ
אורן	1.10 ס"מ

בסיכום: היה זה בסיון ראשון, מעודד מאד ועל סמך הלקחים שנלמדו השנה נקווה שבשנה הבאה יהיה יום ספורט עוד יותר טוב. ולדורים נאמר: כל הכבוד ויישר כוח!

השכונות האחרונות נראים אוטובוסים אדומים חנוכים על מכרש החבייה שלנו, מתברר שעונת התיירות התחילה. פניתי להלן בבקשה לספר לי מעט על הענף החדש הזה.

העונה התחילה ב- 1.4 ומאז הוגשו כ- 11 ארוחות ל- 424 תיירים. הארוחה מוגשת במועדון כשהכניסה והיציאה היא דרך המדרגות האחוריות. התפריט כולל דגים, 3 מינים של סלטים, מיניט שונים של גבינה, מיץ, חמיצה, תה קפה עוגה ופרי.

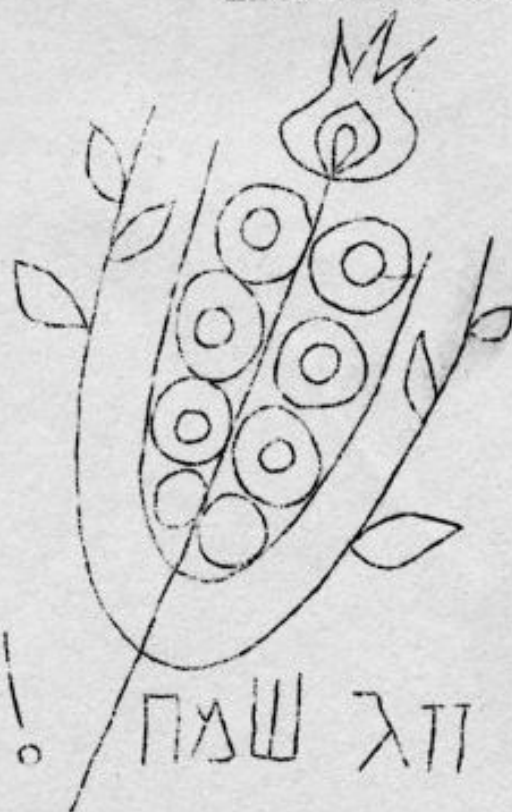
במשך שנה וחצי בה שוהים פה התיירים הם מקבלים בוסף לארוחה הסבר קצר על המשק בעל פה ובכתב וסיור מהמועדון עד בריכת השחיה וחזרה לחדר וויצמן.

כוחות העבודה המושקעים בארוחה לאוטובוס של 44 איש הם: יום וחצי של חברים + 6 שעות של זמניים.

שאלתי את הלן מה מידת הסיפוק שהיא מקבלת מן המפעל החדש, לדבריה הסיפוק הוא רק והן בצד של הכנת הארוחה בו יש לה אפשרויות לגוון בתחום התקציב, והן בצד של האירוח. מסתבר: שהתיירים מעוניינים לשמוע על כפר-הבשיל, שואלים שאלות שברובן הן לעניין ומגלות הבנה. יחד עם זאת לא הסרות גם השאלות הטפסיות.

לא נותר לנו אלא לאחל למפעל החדש הצלחה.

ת מ ר

מה נמצא?

* בעוד רוח גולל במצאת אתנו הגיע משה בן-חיים לבקור קצר. למרות קוצר בקורו הוא השתתף באסיפה במוצ"ש כאילו לא עברו 15 חודש מאז השתתפותו האחרונה באסיפה.

* מרים דיבון נמצאת כעת בחופשת שחרור ועומדת להשתחרר בעוד זמן קצר.

* יצאו לשרות צבאי הנרי ב.י. קולין אייבן וטומי.

* אחולי החלמה לפגישה ודינה ר.